

Sygn. akt IX Ka 1799/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Arczyński (spr.)

Sędziowie: SO Leszek Grzesiak

SO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2014 roku

sprawy P. T.

oskarżonego o przestępstwa z art. 280§1 k.k. i art. 157§1 k.k. i art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., art. 278§1 k.k., art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim

z dnia 24 września 2013 roku sygn. akt II K 398/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej oskarżonemu P. T. kary łącznej pozbawienia wolności, o określeniu okresu próby, o dozorcze kuratora, o zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia części wyrządzonych szkód oskarżyciele posiłkowej K. K. (1) i pokrzywdzonej H. D. oraz o zaliczeniu na poczet wymierzonej oskarżonemu łącznej kary grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności;

2. na zasadzie art. 46 § 2 k.k. zasądza tytułem nawiązki oskarżonego P. T. na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. K. (1) kwotę 3000 (trzy tysiące) złotych;

3. na poczet wymierzonej oskarżonemu P. T. łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego jej pozbawienia od dnia 04 lutego 2013 roku do dnia 07 lutego 2013 roku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego P. T. od ponoszenia kosztów sądowych w II instancji.

IX Ka IX Ka 1799/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim wyrokiem z dnia 24 września 2013 roku sygn. akt II K 398/13 uznał oskarżonego P. T. winnym tego, że:

1. w dniu 1 lutego 2013 r. w O.(...)w woj. (...), używając przemocy polegającej na popchnięciu i przewróceniu K. K. (1) na podłogę zabrał pokrzywdzonej w celu przywłaszczenia torebkę damską wraz z zawartością: telefonu komórkowego marki S. (...), pieniędzy w kwocie 3 zł, skózanego portfela, kluczy do mieszkania oraz owoców i warzyw wszystko o łącznej wartości 531,82 zł, karty bankomatowo-płatniczej Banku (...), a także dowodu osobistego i legitymacji, osoby niepełnosprawnej, p-rzy czym swoim zachowaniem spowodował u niej obrażenia ciała w postaci złamania podgłowego kości ramiennej prawej skutkującego naruszeniem czynności tego narządu innym niż określone w art.156 § 1 kk na czas dłuższy niż 7 dni i kwalifikuje ten czyn jako występki z art.280 § 1 kk i art.157 § 1kk i art.275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na mocy art. art. 280 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i art.33 § 1,2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w ilości 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

2. w dniu 2 lutego 2013r. w O.(...), w woj. (...), dokonał, na szkodę H. D., zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci torebki damskiej wraz z zawartością: skózanego portfela, okularów korekcyjno-leczniczych, pieniędzy w kwocie 30zł, kluczy do mieszkania, 5 zdjęć, dwóch gazet oraz dwóch bonów towarowych, wszystko o łącznej wartości 498,50 zł, a także legitymacji emeryta i kwalifikuje ten czyn jako występki z art. z art.278 § 1 kk i art.276 kk i art.11 § 2 kk na mocy art. 278 § 1 kk w zw. z art.11§3 kk i art.33§1,2 i 3 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 40 stawek dziennych, ustalając wysokość 1 stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

3. na podstawie art.85 kk i art.86§1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego P. T. w punkcie I i II wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych, ustalając wysokość 1 stawki dziennej na 10 złotych;

4. na podstawie art.69§1 i 2kk w zw. z art.70§ 2 kk i art.73§2 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat i oddał go na ten czas pod dozór kuratora;

5. na podstawie art.72§2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia w części wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. K. (1) kwoty 500 złotych, a na rzecz pokrzywdzonej H. D. kwoty 400 złotych w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku;

6. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet łącznej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 4 do 7 lutego 2013r., przyjmując, że 1 dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

7. orzekł o dowodach rzeczowych i zwrocie na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. K. (1) poniesionychprzez nią wydatków;

8. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 500 złotych tytułem zwrotu części kosztów sądowych, zwalniając go od ich uiszczenia w pozostałej części.

Apelację od tego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim zarzucając:

D) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej 2 lat pozbawienia

wolności dodatkowo z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat próby, polegającej na połączeniu przy zastosowaniu zasady absorpcji kar jednostkowych 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk pomimo, że takie okoliczności jak niepełna zbieżność przedmiotowa wyrażająca się w popełnieniu przestępstw jedynie częściowo naruszających tożsame dobra prawne, ataku na różne osoby pokrzywdzone i odległości czasowej jednego dnia pomiędzy tymi czynami oraz częściowej łączności podmiotowej wyrażającej się w tej samej motywacji i podobnymi rodzajami winy przemawiają za odstąpieniem od użycia zasady absorpcji przy połączeniu kar jednostkowych i zastosowaniu zasady asperacji.

II) niesłuszne niezastosowanie środka karnego w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej K. K. (1) w wysokości 5000 zł podczas gdy tylko ten środek karny, w realiach niniejszej sprawy, byłby adekwatny do stopnia winy sprawcy oraz stopnia szkodliwości społecznej czynu oraz mógłby spełnić swe funkcje o charakterze kompensacyjnym jednocześnie w zakresie naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zarówno o charakterze fizycznym jak i moralnym, a także spełniłyby cele wychowawcze w stosunku do sprawcy, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

III) niesłuszne niezastosowanie środka karnego w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej H. D. w wysokości 500 zł podczas gdy tylko ten środek karny, w realiach niniejszej sprawy, byłby adekwatny do stopnia winy sprawcy oraz stopnia szkodliwości społecznej czynu oraz mógłby spełnić swe funkcje o charakterze kompensacyjnym jednocześnie w zakresie naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a także spełniłyby cele wychowawcze w stosunku do sprawcy, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- podwyższenie wymierzonej w pkt III. kary łącznej do 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności

- uchylenie rozstrzygnięcia w pkt IV. o zawieszeniu wykonania kary oraz

oddaniu pod dozór kuratora,

- uchylenia rozstrzygnięcia w pkt V zobowiązania do częściowego naprawienia

szkody na rzecz pokrzywdzonych.

- orzeczenia nawiązki określonej w art. 46 § 2 kk na rzecz pokrzywdzonej

K. K. (2) w wysokości 5000 zł,

- orzeczenia nawiązki określonej w art. 46 § 2 kk na rzecz pokrzywdzonej

H. D. w wysokości 500 zł,

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja jest w znacznym stopniu zasadna.

Skarżący nie kwestionuje w niej prawidłowości poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń dotyczących przebiegu obu przypisanych oskarżonemu czynów, ich skutków i oceny prawnej, a także wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych. Po przeprowadzeniu kontrolnej analizy zebranych dowodów Sąd Okręgowy również uznał trafność zaskarżonego wyroku w tym zakresie.

Sąd Okręgowy uznał zasadność apelacji w tej części , w której kwestionuje ona prawidłowość orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż Sąd Rejonowy orzeczenie to oparł na przekonaniu, iż w przypadku oskarżonego będącego osobą młodocianą, dotychczas nie karaną, będącą uczniem istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, a cele kary będą spełnione również przy orzeczeniu skazania warunkowego połączonego z dozorem kuratora i obowiązkiem częściowego naprawienia wyrządzonych pokrzywdzonym szkód. Wbrew wywodom skarżącego Sąd Okręgowy nie uznał za nieprawidłowe zastosowanie w stosunku do oskarżonego zasady absorpcji. Przypisane oskarżonemu czyny popełnione zostały w dwóch kolejno po sobie następujących dniach, z tych samych

pobudek i w podobny sposób co dowodzi, że pomiędzy nimi istniał ścisły związek podmiotowo – przedmiotowy w stopniu uzasadniającym zastosowanie zasady absorpcji.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary jest fakultatywnym uprawnieniem Sądu orzekającego, a jego zastosowanie musi być każdorazowo poprzedzone oceną charakteru czynu. Oskarżony obu przypisanych mu przestępstw dopuścił się wobec starszych kobiet, w obu przypadkach będących emerytkami w sytuacjach gdy żadna z nich nie miała szans obrony, a u jednej z nich spowodował dodatkowo uszkodzenie ciała w postaci złamania ręki. Obydwa przestępstwa popełnione zostały z chęci uzyskania przez oskarżonego korzyści majątkowej, a jak sam oskarżony przyznał realizował on wcześniej podjęty zamiar wykorzystania środków finansowych np. na zakup papierosów. Jeżeli do tego dodać, że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego oskarżony ma zdecydowanie negatywną opinię szkolną (k.95-96) to należy przyjąć, iż wyrażony przez ten Sąd pogląd o istnieniu wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej nie znajduje uzasadnienia. Te okoliczności spowodowały, iż Sąd Okręgowy uznał bezpodstawność orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania łącznej kary pozbawienia wolności, konsekwencją czego jest uchylenie orzeczenia z taką formą wykonania kary związanych, które to orzeczenie Sąd Okręgowy uchylił.

Sąd Okręgowy nie podzielił wyrażonego przez Sąd Rejonowy poglądu, iż oskarżycielka posiłkowa uchybiła terminowi do złożenia wniosku o naprawienie szkody albo zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, o którym mowa w art. 46 § 1 kk. Z treści protokołu rozprawy z dnia 25 czerwca 2013 (k.121 i 122 verte) nie wynika aby K. K. (1) zakończyła swoje zeznania w czasie konfrontacji z oskarżonym. Oświadczenie K. K. (1) o zakończeniu zeznań nie zostało bowiem odnotowane i nie można przyjąć, iż naruszyła ona reguły art. 49 a kpk. Uznać zatem za zasadne należy stanowisko skarżącego domagającego się orzeczenia na rzecz K. K. (1) nawiązki z art. 46 § 2 kk, którą to nawiązkę Sąd Okręgowy uwzględniając fakt cierpień związanych ze złamaniem ręki, na jej rzecz zasądził we wskazanej w wyroku wysokości. Żądanie skarżącego dotyczące zasądzenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonej H. D. uznać należy za niezasadne, bowiem pokrzywdzona przyjęła przeprosiny oskarżonego, a skradzione jej mienie odzyskała.

Z tych wszystkich przyczyn na zasadzie art. 437 § 1 i 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

SSO Leszek Grzesiak SSO Wojciech Arczyński SSO Krzysztof Sójka

KK